

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Præstantia Gratiae Dei & Felicitate Hominis eâ donati Considerationes XXXVII.

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1657

IX. Vi Gratiae subitò aboleri peccata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46645)

lam singularitas admirabilem facit, istam, cum tanta sit communio, facit obstupescendam. Quæro autem, si quis mysterij conscius (horrendum dictu) conatus esset Christum in utero Virginis veneno perimere; aut si ipsa medicamentis, noxiorum ciborum ingurgitatione, vel sola inedia abigeret partum diuinum, quid mereretur? Tu ergo, quoties ex alijs, vel ex teipso, Spiritum sanctum peccato audes expellere; cum occasiones peccandi offers, aut quaris; cum per omissionem bonorum operum, Diuinum in te foetum non nutris, vt extinguatur tandem, quo crimine condemnabere?

CONSIDERATIO IX.

*Vi gratiæ subito aboleri
peccata.*

*Hactenus de magnitudine Gratiæ: nunc de
admirandis effectis.*

- I. **S***I fuerint peccata vestra, vt coccinum, quasi nix dealbabuntur. Isa. I.
Magnum super omnia donum
est.*

est Gratia; virtus eius non minor. Etenim peccatum malum est ingens, & abominabile. Congere, quidquid malorum est, & fuit vsquam: adde, quidquid esse, & excogitari potest, in corpore & anima, in tempore & æternitate, in fortuna & fama: totum illud compositum vni peccato mortali, malum non reputabitur; quia etiam bona, quibus nos priuat, respectu eius, quo priuat peccatum, bona non sunt. Ideo quicumq; agnouerunt grauitatem peccati, maluerunt omnia perpeti, quàm consentire peccato. *Ecce enim, Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, ò rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus: aiebant tres pueri Dan. 3. & Susanna apud eundem cap. 13. Melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quàm peccare. Tantum est malum, vt ignibus æternis expiari non possit: vt nullis bonis operibus & meritis compensari. Verè dixit quidam de suis iniquitatibus*

bus in *Psal.* 37. *Sicut onus graue grauata sunt super me.* Etenim Pyrenæis montibus obtritum Deus resuscitare, & sub eis conseruare potest; peccato vel vni succumbentem, per omnipotentiam suam, in Gratiaë vita seruare non potest. Iam sit, in quem incidant omnia peccata, quæ vnquam perpetrata sunt, & perpetrabuntur, enormia, horribili cumulo; donetur is, tam miser, tam abominandus peccator, Gratiâ Dei; super niuem dealbabitur. Vt Sol tenebras, ita Gratia subito perimit omne peccatum. O admiranda vis Gratiaë! Neque existimandum est, multis peccatis abolendis multum etiam Gratiaë necessarium esse, sicut magna vis multiplicis morbi magnam copiam medicamentorum requirit. Non ita: nam quæuis, vt ita dicam, tenuissima Gutta Gratiaë pellit omnia, quantumuis multa & magna, peccata.

II. *Quantum distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras. Psal.* 102. Ergo non tantum à peccato quocunque

CONSIDERATIO IX. 63

cunque liberat Gratia, quantumuis modica; sed etiam prorsus id abolet, quasi nunquam admissum fuisset. Summa est occasus, ab ortu Solis, distantia loci & qualitatis. Gratia sic remouet ab anima peccatum, vt longiùs ab ea sit, quàm occasus ab ortu; quàm tenebræ Solis occidentis, à luce Solis exorti. Imò vt Sol ad regiones occidentales accedens, luce illata tenebras inde prorsus expellit; sic Gratia mentibus, quibus occubuerat, rursus exoriens, delet peccatum, vt perinde sit dies, ac si nunquam ibi nox vlla fuisset.

De hac obliteratione dicit Micheas cap. 7. *Proiciet in profundum maris omnia peccata nostra; vtique non ampliùs vel conspicienda, vel magis eruenda in lucem, quàm currus & exercitus Pharaonis emerferint hactenus: de quibus ad Israëlitas dixit Moyses Exod. 14. Aegyptios, quos nunc videtis, nequaquam ultra videbitis in sempiternum.* Nam eos operuit mare, & terra deuorauit: submersi sunt quasi plumbum, in aquis vehementi.

mentibus. *Quis similis tui in fortibus, Domine? quis similis tui, magnificus in sanctitate (Gratiæ sanctificantis) terribilis atq; laudabilis, faciens mirabilia? Exod. 15.*

III. *Dixi, Confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei. Psal. 31.* Antequam David audiret à Nathan, *Domine transulit peccatum tuum*, antequam diceret, *Peccavi Domino*; vt primùm proposuit animo confiteri iniustitiam suã, remissa est: vno temporis momento sanata est annalis, & lethifera plaga: imò à morte resuscitatus est vi Gratiæ. Tanta est vis eius, tanta efficacia, vt subito pellat omne peccatum. Quæ talis medicina est vsquam? quanta patiuntur ægroti à medentibus, vt liberentur aliquo morbo? Nulli Carthusiæ montes tam horridi, nulla religionum disciplina tam est rigida & exacta, quàm medicorum. Vruunt, secant, omnia negant, omnia imperant infirmis, spe sanitatis incertæ. Sufferunt hi omnia.

Quis ergo pro recuperanda, pro con-

ser-

CONSIDERATIO IX. 65

Seruanda vita animæ; pro pretioso Gratia liquore, tam efficaci, tam citò, tam penitus, tam potenter depellente omnes animi morbos, mortémque ipsam, non faciat, non sufferat omnia? Cum Gratia facilè conseruatur vita animæ; sine Gratia recuperari, noua plaga diu vitari, non potest: & ipsa tamen absque vi magna obtineri, seruari, & immensum augeri potest. Pœnitere errorum, spernere voluptates absurdas; amare quod odio haberi non potest, virtutem ac Deum, quid habet molestia? Et his tamen tam facilibus emitur ingens Gratia bonum. Quam igitur excusationem habebis, si negligas?

CONSIDERATIO X.

Gratiam esse vitam animæ.

I. **G**ratia Dei vita aterna. Rom. 6.
Et à peccatis liberat Gratia,
& vitam dat animæ. Quanta
sit vis hæc, inde intelligas, quòd nobi-
lior omnibus rebus inanimatis sit vita,

Non